

dens Anlæg til Brug ogsaa for den øvrige Del af Kvarteret vilde koste 272,000 Kr., hvoraf Hospitalet efter sin Brug af den skulde svare en Andel af 44,800 Kr. Hvis Hospitalet vilde yde dette Bidrag, vilde Magistraten søge Sagen ordnet paa denne for Hospitalet billigste Maade. Ogsaa herved havde jeg nogen Betænkelighed, idet jeg ikke mente, at man uden videre kunde gaa ind paa at betale 44,800 Kr., og da jeg ikke særlig kendte de Bestemmelser, som gjaldt desangaaende, maatte jeg raadføre mig med Folk, som vare kendte dermed. Under 12. Juli, altsaa seks Dage efter, anmodede Ministeriet om Byggekomiteernes Erklæring angaaende Magistratens nævnte Planer og Forslag. Under 26. August — vi maa huske paa, at det er i Ferietiden — modtog Ministeriet Byggekomiteernes Erklæring ledsaget af Udtalelser af Arkitekten og Ingeniørerne. Under 2. September s. A. anmodede Ministeriet Kammeradvokaten om en Erklæring i Sagen. Under 8. September afgav Kammeradvokaten sin Erklæring, hvori han udtaler, at han ikke ansaa Magistratens Standpunkt berettiget, men mente, at Hospitalet kun var pligtigt til at føre Spildevandet til et offentligt Vandløb (altsaa f. Eks. til Ryesgades Kloak, hvilket er projekteret kun at ville koste ca. 8,000 Kr.) Den 17. September anmodede man om Justitsministeriets Erklæring i Sagen, og Justitsministeriet har under 10. Oktober forlangt nærmere Oplysninger af Magistraten. For ogsaa at faa Gang i Behandlingen af Vejspørgsmaalene — ærede Medlemmer, som havde Sæde i Udvalget, ville erindre Vejspørgsmaalet og ville desuden erindre Fælledeverenskomsten, som jo havde sine Vanskeligheder — anmodede Ministeriet den 9. September Magistraten om at lade dem behandle af delegerede fra Magistraten og Ministeriet. Magistraten gik ind herpaa i Skrivelse af 16. s. M., hvorefter Ministeriet under 17. s. M. meddelte Magistraten Valget af Ministeriets delegerede, og de delegerede behandle nu Sagen.

Jeg har ladet nedskrive disse Data, for at de kunde komme i Rigsdagstidenden, og tror ikke, at jeg behøver at tilføje noget yderligere. Naar de staa i Rigsdagstidenden til ærede Medlemmers Efterretning, ville de give fuldstændig Besked om, hvad Grunden er til, at vi ikke allerede have begyndt paa Arbejdet ved det ny Rigshospital. Mig bekendt ere Teknikerne færdige til at begynde, og ingen ønsker stærkere end jeg at faa begyndt. Jeg udtalte

jo ogsaa ved Lovforslagets Behandling, at jeg skulde gøre mit til, at vi kunde faa begyndt saa hurtig som muligt, naar Tegningerne vare gennemførte. Jeg haaber imidlertid, at vi nu, naar der foreligger Svar fra Magistraten angaaende Spørgsmaalet om Ryesgades Kloaker, kunne komme til en Forhandling, som kan føre til, at vi kunne faa disse Sager ordnede; saa hurtigt som de ere i Orden, vil selve Arbejdet blive paabegyndt.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) talte om Reglerne for Kaldelsen af Præster og sagde: „Men saa kommer man til dette abnorme, at der er ingen, der ved, efter hvilke Regler Ministeriet beholder en Del af Ansøgningerne. Der foreligger intet om disse Regler; om der *er* Regler, ved jeg ikke, det er der maaske, men det er maaske variable Regler, i Dag nogle, i Morgen andre — ingen ved det“. For saa vidt som det ærede Medlem derigennem har villet paastaa, at Ministeriet handler vilkaarligt, er det ærede Medlem ikke ganske heldigt; thi Offentligheden ved dog noget i den Henseende. Der er nemlig under 6. Februar 1904 udgaaet et Cirkulære til Landets Biskopper. Det er offentligt, og deri findes Besked om, at Reglerne ere ikke saadanne, som ere „nogle i Dag og andre i Morgen“. Det hedder i det Cirkulære udtrykkeligt, at af de indkomne Ansøgninger til et ledigt Embede forbeholder Ministeriet sig dog „først at henlægge dem, der ifølge de hidtil fulgte Regler saavel om Adgang til Præsteembeder i Almindelighed som om Adgang til dette specielle Embede ikke kunne komme i Betragtning, og der vil kun for de sidstnævntes Vedkommende blive gjort Undtagelser derfra, naar det af Menighedsraadets Andragende og Provstens og Biskoppens Bemærkninger til dette fremgaar, at der er ganske særlige Omstændigheder, der tale til Gunst herfor“. Saadanne „særlige Omstændigheder“ har der ikke eller saa godt som aldrig, været Grund til at tage noget Hensyn til — endnu, det kan jo komme, og de Ansøgninger, som derfor sendes ud, sendes ud efter de hidtil fra Ministeriet fulgte Regler.

Om Grundlaget for disse Regler maa jeg maaske henvise det ærede Medlem til en Bekendtgørelse, der er udgaaet for længe siden, nemlig i 1851, hvorefter Ansøgnernes Berettigelse til at ansøge knytter sig til Reguleringssummerne. Nu ere imidlertid Reguleringssummerne saa forældede, at det ikke har været muligt at følge Reglerne i